

עפ"ג 37556/11/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 פברואר 2022
עפ"ג 37556-11-21
מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן - אב"ד
כבוד השופט גד גדעון
כבוד השופט איתי ברסלר-גונן
המערערת:
נגד
המשיב:
פלוני

מהות הערעור: ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום באשקלון (כב' השופט הבכיר ח. נחמיאס) בת.פ. 55123-05-20 מיום 3.10.21.

נוכחים:

ב"כ המערערת, עו"ד תהילה גלנטה

המשיב בעצמו

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 בחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ותקיפה סתם של בת זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב) בחוק העונשין.

כתב האישום שהמשיב הודה בעובדותיו מתאר, שהמשיב והמתלוננת היו בעבר בני זוג ולהם שני ילדים משותפים. בתאריך 24.05.20, בסמוך לשעה 15:00 המשיב הגיע לדירת אם המתלוננת. המתלוננת פתחה מעט את הדלת, והמשיב בעט בדלת ונכנס לדירה. בדירה המשיב טלטל את המתלוננת ואיים עליה שיהרוג אותה וכשהיא הלכה לחדר הוא הלך בעקבותיה, דחף אותה למיטה וטלטל אותה. בעת ביצוע המעשים היה המשיב תחת השפעת אלכוהול.

הודאת המשיב ניתנה במסגרת הסדר טיעון בגדרו הצדדים הסכימו שאם תסקיר שירות המבחן על המשיב יהיה חיובי, מבחינת לקיחת אחריות, הפחתת מסוכנות, והשתלבות בהליך טיפולי, והמשיב לא יהיה מעורב בעבירות נוספות, המאשימה תאמץ את המלצות שירות המבחן, אחרת, הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

שירות המבחן ערך מספר תסקירים על המשיב, בהם תוארו נסיבות חייו וקורותיו. בין היתר צוין בהם שהמשיב תלוי באלכוהול תלות משמעותית והוא זקוק לעזרה כדי להיגמל מכך. והוא מתקשה לקחת אחריות על חייו ולעמוד בקשר מחייב עם שירות המבחן. בשלב מסוים המערער נקלט באשפוזית ועבר גמילה פיזית מסוימת אולם מהר מאוד הוא שב לסורו וחזר לצרוך אלכוהול. בתסקיר הסופי צוין שנערכה למשיב ועדת אבחון והוא הביע מוטיבציה ורצון מילולי להשתלב בקהילה טיפולית, אך בפועל, ניתק את הקשר עם שירות העו"ס ועם שירות המבחן ולא הגיע לפגישות. בשיחה מאוחרת עמו, סיפר שהוא בזוגיות חדשה, שהוא אינו זקוק לטיפול והוא מעוניין לסיים את ההליכים המשפטיים ולשקם

את עצמו. ושירות המבחן העריך כי רמת הסיכון ממנו לא צומצמה. ובסופם של דברים המליץ לדחות את הדין בעניינו לבחינת אופציה טיפולית או לסיים את ההליכים ולהטיל על המשיב מאסר על תנאי וענישה כספית.

בית המשפט עמד על כך שהמשיב לא שיתף פעולה באופן מלא עם שרות המבחן, וציין את התרשמות שירות המבחן כי ללא טיפול משמעותי בתחום ההתמכרות לאלכוהול קיים סיכון לחזרה על התנהגות עוברת חוק. ציין שעבירת התקיפה של המשיב מצויה במדרג נמוך יחסית. וציין שהמשיב ניתק קשר עם המתלוננת. וקבע כי בנסיבות המתוארות, אין מקום להטיל על המערער עונש מאסר בפועל, ועיקר הענישה צריך להיות צופה פני עתיד. ובסופם של דברים הטיל על המערער 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה של תקיפה או איומים כלפי המתלוננת, והתחייבות כספית על סך 5,000 ₪ שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירה כלשהיא של תקיפה או איומים כלפי המתלוננת.

מכאן הערעור.

המערער טוענת, בעיקר, כי החלטת בית המשפט קמא להסתפק בענישה של מאסר על תנאי מוטעית ואינה עומדת בהלימה לעבירות בהן המשיב הורשע. ובפרט בהתחשב בעברו הפלילי של המשיב ובהערכת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו. וטוענת, כי בית המשפט קמא שגה בכך שלא קבע מתחם עונש הולם, כמתחייב, ולא שקל שיקולים הנוגעים להרתעת היחיד והרבים. ועותרת לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל, ולהטיל על המשיב עונש מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם.

המשיב, שלא היה מיוצג, ציין שהוא עושה מאמצים להשתקם ושכיום הוא אינו בקשר עם המתלוננת ועם ילדיהם.

קראנו את כל החומרים הנוגעים לענין ושמענו את טיעוני הצדדים והחלטנו לדחות את הערעור תוך הכנסת שינוי מסוים בגזר הדין.

בפתח הדברים אנו מוצאים לנכון לציין שגזר דינו של בית המשפט קמא אינו מותאם למסגרת המותווית בתיקון 113 בחוק העונשין שבא להבנות את שיקול הדעת השיפוטי בענישה. במיוחד בכך שבית המשפט לא קבע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירה של הנאשם בנסיבותיהם. עם זאת, בסופו של דבר בערעור על חומרת העונש, ערכאת הערעור בוחנת בעיקר את הלימת העונש שנקבע לחומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ולמידת אשמו של הנאשם. טעות בתהליך קביעת מתחם העונש ההולם או בקביעת העונש ההולם לא בהכרח מביאה לקבלת הערעור (ראה ע"פ 6048/13 מוחמד באשיר חוסיין נ' מדינת ישראל 14/08/14).

נקודת המוצא לבחינת העונש הראוי לנאשם הינה מעשה העבירה עליו הוא נותן את הדין. בענייננו, מבלי להקל ראש בכל מעשה אלימות, תקיפת המתלוננת התבטאה בטלטול כפול ובדחיפה, שלא גרמו למתלוננת לחבלה כלשהי. ובנגזר מכך עבירת התקיפה הבסיסית שיוחסה למשיב הינה "תקיפה סתם" לפי סעיף 379 בחוק העונשין, שהיא הקלה מבין עבירות התקיפה. הנסיבה המחמירה של התקיפה מבוססת על העובדה שהמשיב והמתלוננת היו בעבר בני זוג.

המילים "אני יהרוג אותך" יכולות לבטא איום חמור מאוד שמאחוריו כוונה להפחיד מפני מימוש הדברים כפשוטם, ויכולות גם להיות צורת ביטוי סתמית, לכעס, שאינה מתכוונת לפירוש המילולי של הדברים. במקרה זה, הנסיבות בכללן, ובפרט האלימות המינורית שהופעלה והעובדה שהמשיב היה תחת השפעת אלכוהול, מלמדות שאין המדובר באיום רציני.

המשיב כבן 33 ולחובתו רישום אחד קודם, ללא הרשעה, שברקעו אירוע משנת 2016 של דחיפת אותה מתלוננת, וקריעת רשת הדלת בביתה. המשיב סובל מהתמכרות לאלכוהול והוא ביצע את שתי העבירות - הקודמת והנוכחית,

בהיותו תחת השפעת אלכוהול. שירות המבחן סבור שהמשיב זקוק לטיפול משמעותי בתחום זה ושבלעדיו קיים סיכון לחזרה על מעשים דומים. והמשיב מודע לצורך שלו בטיפול והוא אף השתלב לזמן מה בטיפול, אולם הוא לא השלים את הטיפול וחזר להשתמש באלכוהול. ובמצב דברים זה האפשרות שהוא ישוב ויבצע עבירות דומות בהשפעת האלכוהול עומדת בעינה. ולצד זה, הרושם הוא שהמשיב מושפע מההליכים המשפטיים ואינו מרבה להסתבך בעבירות. העובדה היא שבין שני אירועי העבירות של המשיב חלפו כארבע שנים ושמאז האירוע נשוא הערעור המשיב לא הסתבך בעבירות נוספות.

בית המשפט קמא היה ער למכלול הנתונים הנוגעים לענין וסבר שיש למקד את עונשו של המשיב בהרתעתו מפני חזרה על המעשים, ובהתאם לכך קבע לו מאסר על תנאי והתחייבות כספית. בהתחשב בטיב מעשי העבירה של המערער, שכאמור משמש כנקודת ההתייחסות המרכזית לבחינת הלימת העונש, אין לומר שהקו בו נקט בית המשפט קמא אינו סביר ושהעונש שנקבע למשיב חורג מהעונש הראוי בנסיבות במידה המצדיקה התערבות בו. יוזכר שערכאת הערעור איננה מתערבת בעונש שנקבע על ידי הערכאה הדיונית אלא אם כן הוא סוטה באופן משמעותי מהעונש הראוי.

משכך, אנו דוחים את הערעור, בכפוף לכך שהמאסר על תנאי וההתחייבות שהוטלו על המערער יחולו על כל עבירת תקיפה או איום ולא רק על עבירות כאלה שיבוצעו כלפי המתלוננת.

ניתן והודע היום א' אדר א'
תשפ"ב, 02/02/2022 במעמד
הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן, שופט

גד גדעון, שופט

אליהו ביתן, שופט, סגן הנשיאה